

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 403/2015
28.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката Љ.А., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 99/15 од 23.01.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж2 83/15 од 24.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 99/15 од 23.01.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж2 83/15 од 24.02.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 99/15 од 23.01.2015. године (које је исправљено решењем истог суда Кв бр.99/15 од 03.02.2015. године) против окривљеног Д.С. на основу члана 498. став 4. ЗКП, у вези члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, продужен је притвор за 30 дана који му је одређен решењем судије за претходни поступак тог суда бр, Кпп 909/14 од 30.12.2014. године, који му се рачуна од 06.12.2014. године када је лишен слободе и одређено да му по овом решењу има трајати до даље одлуке суда, а најдуже до 24.02.2015. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кж2 83/15 од 24.02.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.С. и његовог браниоца као и Основног јавног тужилаштва у Новом Саду изјављене против решења Основног суда у Новом Саду Кв 87/15, односно Кв 99/15 од 23.01.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С., адвокат Љ.А. због повреде Законика о кривичном поступку прописаних чланом 485. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП, повреде члана 455. став 2. и 463. ЗКП и чињеничних утврђења суда

која се тичу осуђиваности окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и притвор према окривљеном Д.С. укине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона и то члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1, члана 455. став 2. и 468. ЗКП и чињеничних утврђења суда у погледу осуђиваности окривљеног, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**